

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cătră publicul român.

Sînt abia nouă luni de zile de când am intrat cu „Tribuna“ în publicitate. Ne aflăm atunci în fața unui public, care nu ne cunoscuse, ba cel puțin în parte era chiar prevenit contra noastră. Sperăm cu toate acestea, că încordând cele mai bune puteri ale noastre vom pute să ne câștigăm încrederea publicului și în virtutea ei un sprigin destul de sigur, pentru-ca cu începerea anului 1885 să mărim formatul ziarului nostru potrivit cu cererile timpului, în care trăim.

Această speranță nu s'a realizat. „Tribuna“ va apăre și pentru anul viitor tot în condițiunile de până acum; nu putem să promitem pe viitor decât ceea ce puterile ni-au iertat să dăm până acum.

Ne vom mărgini și pe viitor a reprezenta curentele populare și a formula dorințele comune, a face ca „Tribuna“ să fie un organ, prin care Românii se afirmă, lăsând altora sarcina poate mai frumoasă de a propaga noue idei și noue aspirațiuni; dar' o vom face aceasta, ca în trecut, în toată sinceritatea, după cea mai bună convingere a noastră, fără de rezervă și cu hotărîrea omului pîntrun de convingerea, că servește cauza societății, în mijlocul căreia se află.

Una dintre cele mai de căpetenie preocupățiuni ale noastre a fost și va fi și pe viitor de a contribui pe cât ne iartă puterile la întărirea vieții noastre literare, intrate în timpul din urmă într'un stadiu de întristătoare stagnațiune. Vom stăruî dar' și mai departe să facem încetul cu încetul din „Tribuna“ un centru de lucrare literară, în care se întâlnească talentele dela noi, lucrează împreună, se încurajază unele pe altele și stabilească prin lucrarea lor punctul de plecare al dezvoltării noastre literare, care nu poate să fie decât în poesia noastră populară.

Cerem pentru lucrarea noastră astfel concepută și urmată cu aceste intențiuni spriginul public, singurul răzăm, la care vom aspira. Redacțiunea.

Sibiu, 20 Decembrie st. v.

Ovreii sînt știuți ca oameni foarte pasionați, și așa numitele comunități moșnice sînt nise adevărate cuiburi de vespă îndârjiți. Ei nu sînt însă ca Țiganii, care de asemenea au o deosebită înclinare de a se certa între dînșii. Pe când Țiganul are un dispreț suveran pentru publicitate și face în vederea tuturor ceea-ce alți muritori nu fac decât mai cu perdea, Ovreul are o ură suverană pentru publicitate și arare-ori i se întemplă să se certe în vederea lumii cu vre-un alt Ovreu. Și dacă Țiganii ei se ceartă ei se împacă, Ovreii 'ți se fac dușmani, dacă te pune păcatul să faci vre-o încercare de a-i împăca.

Noi, strănepoții divului Traian, urmașii bravilor legionari romani, nobila odraslă a nobilei ginte latine, avem și noi slăbiciunea de a ne certa între noi. E preste puțință să trăim mai mulți la un loc, să lucrăm împreună, să servim aceeași cauză, fără ca să ne certăm la tot pasul, să formăm mici coterii și să voim unii a strica ceea-ce au făcut alții. Dacă ne dăm apoi mai de aproape seamă despre punctele de plecare ale acestor certuri „de familie“, aflăm că ele aproape totdeauna sînt de o clasică nimicnicie. Cutare, om cu pretenții de conducător, s'a uitat chioris la cutare alt om cu pretenții de conducător, ori l-a jignit în ambiția lui, ori a lovit în vre-un mic interes personal al lui; relațiunile dintre dînșii se incoardă, și lumea trebuie să se desbina și ea, fiindcă s'au certat ei. De cele mai multe ori mai e la mijloc și câte o supărare între femei, între familii, între grupe de familii și în cele din urmă te pomenesci, că oamenii se despart în două tabere, care n'au ochi să se vadă una pe alta.

Mulți dintre cei preocupați de interesele noastre comune sînt de părere, că această înclinare spre certuri e cea mai de căpetenie dintre cauzele relei stări, în care ne aflăm. Noi nu sîntem de părerea aceasta. E fără îndoială un lucru foarte uricios să-i vezi pe oameni certându-se pentru lucruri de nimic, și foarte multe lucruri bune nu s'au putut și nu se pot scoate la capăt, fiindcă era și tot mai e peste puțință să aduni la un loc pe oamenii, care numai lucrând împreună îl pot realiza. Însă tocmai aceste certuri pentru lucruri de nimic dovedesc, că oamenii nu sînt preocupați de interese mari, nu simt pe din destul greutatea vieții. În fața unei situațiuni grave se curmă micile certuri dintre noi.

Cei mai celebri în materie de certuri locale sînt fără îndoială Aradianii. Dl. avocat I. Popovici Desseanu, un zelos aderent al programului din Sibiu nu trăiesce în bune relațiuni cu dl. avocat M. B. Stănescu, alt aderent tot atât de zelos al programului din Sibiu: Aradianii se despart în două tabere și devisa e: care pe care. Vin alegerile. De sine se înțelege, că unii dau într'o parte, ear' alții într'alta. E oare cu puțință, ca să meargă toți împreună? Acesta e fără îndoială un lucru foarte uricios, care poate să ne desgusteze de viața noastră publică. Avem cu toate acestea o mângâiere: convingerea, că în fața unei situațiuni grele Aradianii nu pot, chiar nici dacă ar voi, să facă tot precum au făcut în fața alegerilor trecute.

Și dacă e vorba, punctul de plecare al unei desbinări de oare-care importanță pentru viața noastră publică, al desbinării, care s'a săvîrșit prin stabilirea programului de Budapesta, este și el foarte personal. Sînt anumiți oameni, care nu sînt dispuși a merge alături cu alți anumiți oameni, și desbinarea s'a făcut mai ales pentru-ca să se vadă, care pe care. Nimeni

însă nu are drept de a se îndoii, că în fața unei situațiuni grele susceptibilitățile personale își vor perde puterea de a determina lucrarea noastră.

Micile certuri sînt numai cu puțință câtă vreme simțământul unei mai mari greutate comune nu ne stăpînesc pe din destul. Trist nu e, că ne certăm: e trist, că după toate cele ce s'au petrecut și se petrec tot mai avem încă destulă dispozițiune de a ne preocupa de nimicuri. Ne plîngem mereu și ne tânguim, că sîntem jigniți în dezvoltarea noastră, că ni se închid toate terenele vieții publice, că sîntem ca străini în țeara noastră: le dîcem însă aceste fără ca să fim pîntrunși de ele. Dacă am simți cum se perde și cu viața noastră, cum ni se risipesc puterile, cum stagnează întreaga noastră lucrare culturală, dacă am simți strașnica greutate ce ne apasă, am perde dispozițiunea de a ne certa între noi și am pune umăr la umăr, și am da din mâni și din picioare, ca să ne ajutăm.

Deprinși însă cu viața grea, situațiunea actuală ne pare cu atât mai virtuos suportabilă, cu cât ne mângăiam cu speranța, că mai curînd ori mai tîrziu forța împregiurărilor va schimba actuala stare de lucruri, încât noi n'avem decât să stăruim și să așteptăm. Și ca toți oamenii, care așteaptă, ne petrecem și noi timpul cu săcături.

Uităm, că în acest timp se strecură nefolosită o parte din viața noastră și se descarcă în deșert o parte din puterile noastre; nu ni-e rușine de gândul, că urmașii ne vor numi o generațiune stearpă, care n'a făcut nici măcar ceea-ce putea să facă în împregiurările, în care trăia.

Înțelegem prea bine, că umplem acest timp pustiu cu certuri de nimic, și cine nu are altă treabă să se certe după pofta inimii sale. Ne rezervăm însă, ca organ de publicitate, și noi un drept față cu aceste certuri: dreptul de a nu le băga în seamă, de a trece la ordinea zilei preste ele.

Dacă este odată așa și nu avem încotro, să facem cel puțin ca Ovreii: să ne certăm înfundat, și certându-ne noi, tot noi să ne și împăcăm.

De câte-ori se ivesce vre-o ceartă locală, ni se trimit fie dintr'o parte, fie dintr'alta, corespondențe menite a face, ca publicul cel mare să se pronunțe. Nu ne simțim de loc chemați a servi cauza unei asemenea generalisări a certurilor de un caracter cu desăvîrșire local.

Refusând însă a publica asemenea, corespondențe ne facem adese-ori dușmani pe aceia, care sînt interesați, ca ele să fie publicate.

Primim mai bucuros această dușmănie decât să fim siliți a ne face mustrea că servim cauze locale, ba adeseori chiar curat personale, și sîntem convinși, că publicul cel mare ne va aproba.

Revistă politică.

Sibiu, 20 Decembrie st. v.

Diarele maghiare au imputat în mai multe rînduri tinerimii române de sub coroana S-tului Stefan, că preferă a face studiile sale superioare la universități din străinătate, de unde apoi se reîntorc în țeară săturați de idei antipatriotice, și devin aci periculoși statului maghiar și instituțiilor sale.

Este adevărat, că ori-cine o poate numai face, se duce la universități străine. Tot aceasta o face însă și tinerimea maghiară. Lucru ușor de înțeles, și pe care „Pester Lloyd“ îl explică în numărul seu de Mercuri. Tractând anume toate din Pesta, ne spune că universitatea aceasta nu are seminar istoric și filologic. În străinătate cu greu o va crede cineva, și dîce numitul ziar, și ar fi într'u adevăr de necredut, dacă din întemplant n'ar fi fapt și față cu fapte credința nu ar juca nici un rol. Universitatea din Budapesta este în punctul acesta într'u adevăr un *unicum* — și la tot cazul nu un *unicum*, care nu ne-ar da prilej să fim mândri.

Nu e deci mirare, dacă universitățile unguresci nu se bucură de o frecvență mai mare din partea tinerilor nemaghiari. Universitățile unguresci nu numai în direcțiunea aceasta sînt unice în felul seu, — ci au încă o mulțime de defecte, cari le detrag mult din viață. Cum te trage inima a merge la o universitate, unde în loc de știință și cultură se propagă ura de rasă și se persecutează tinerii nemaghiari chiar de cătră puterile didactice!

Cu **cestiunea croată**, — care în mânia fraților maghiari tot cestiune va rămîne până-ce nu se va rezolvă prin schimbarea politice unguresci, care tînde la țisa poetului lor: „minden ember legyen ember és magyar!“ — tot acolo sîntem unde am fost. Ba putem dîce că partida națională începe a retira, ce dovedesc și împregiurea, că venind în clubul partidei naționale pe tapet întrebarea, că pot să se prezente la ședința proxima membrii excluși ai partidei Starceviciane, s'a acceptat părerea, că după-ce și țiaua, în care s'a întemplant excluderea, are să fie computată, nu mai stă nici o pedecă prezentării numiților deputați la proxima ședință. — În comisiunea regnicolară s'au ales în locul „independenților Mazzura și Veruta, — după-ce și Türk (sălbatec) a refuzat, — Giurgehivici și Iosipovici. Crestici, naționalul, numai după insistarea strașnică a clubului majorității a primit mandatul în deputațiunea regnicolară.

Circulează versiunea, că arangiamintului făcut de **Serbia și Bulgaria** în cestiunea odioasă a Bregovei s'a opus ministrul bulgar, și „Pester Lloyd“ presupune și aci influența directă a agentului rus Kojander, încercînd într'un articol prim a arăta, cum poate o astfel de faptă zădărnici întărirea relațiilor stabilite la Schiernievițe. „Pester Lloyd“ după-ce face imputări Rusiei și laudă ținuta obiectivă a Austro-Ungariei în conflictele serbo-bulgare finesce astfel:

„O politică care se pune pe terenul celor mai gingașe considerări și pe al apretiarilor celor mai prevenitoare a intereselor străine, totuși numai atunci se poate justifica, dacă poate conta la reciprocitate deplină. În fața sincerității bunevoînțe, care există în Petersburg spre conservarea acestei reciprocități, nu are să se pună nici o sepsă; însă casuri, precum este cel present, sînt apte, de a documenta

aceasta bunăvoință și prin fapte, și la tot cazul o singură atare faptă ar contribui mai mult la întărirea relațiilor create la Schiernievițe, ca volume întregi de note diplomatice, compuse din cele mai amicale și călduroase expresiuni.

Din camera României.

(Discuțiunea asupra răspunsului la mesajul de Tron.)
(Fine din discursul rostit de ministrul-president I. Brătianu.)

D. președinte al consiliului. Nu știu, n'am vădit (ilaritate). 'Mi se pare că erau prelați și de alte religii la serbarea mare care s'a făcut...

O voce: Erau și rabini.

Dl M. Cogălniceanu: Cer cuvântul în chestiune personală.

Dl președinte al consiliului: Dacă e vorba de chestii personale, eu ar trebui să vorbesc trei zile; dar' voi să vorbesc numai despre acele lucruri, care noi bătrânii avem datorie să le punem în conștiința tinerilor (aplaude), ca nu cumva să se amețească să cadă în păcatele trecutului.

Noi, care eșiam dintr'un nenorocit trecut aveam multe păcate, multe defecte; credeam că servim cauza națională câștigând favoarea străinilor, dându-le concesiuni; aceasta era o scusă. Eu când m'am dus să dăm memoriul lui Napoleon pentru restituirea lui Cuza vădusem pe Oppenheim, pe Bamberger și alții, cari toți intraseră în companie, unii în regia tutunurilor, alții în alte afaceri. Era să se dea și salinele, și vămile și tot. Toți aceștia erau pe listă, îi scia și Napoleon, și în memoriu pusesem și aceasta: că pe Cuza voim să-l dăm jos, pentru-că vinde tot străinilor.

Napoleon a șis că avem dreptate.

Ei, d-lor, Napoleon era prea ros cu viața ca să mai fie bigot; dar' era o parte din curtea sa, care era foarte bigotă, și ai noștri credeau să câștige partea aceea a curții, care devenise stăpână a lui Napoleon, s'o câștige cu idea că noi trecem la catolicism.

Negreșit că în condițiile acestea nu puteați să faceți să se ridice clerul român, căci vă contrațiceați cu ceea-ce diceați acolo; și numai atunci când prelații români și camera a voit să ridice clerul român și materialmente și moralmente, numai atunci după bătălie mulți viteji ați venit și d-voastre la aceste idei.

Trebuie, d-lor, să punem în condițiuni și pe cler și pe profesori de a da tot ce trebuie să dea acestei țări. Să ameliorăm pozițiunea clerului, să facem legi cât de aspre, dar' cari să-l ridice ear' nu să-l fetească.

Onor. d. Dimitrescu, căruia îi sunt foarte recunoscător, cu această ocaziune a desfășurat un program al învățământului și nu știu pentru ce noi bătrânii facem imputări celor tineri, cari vin întâia dată înaintea națiunii să atingă cestiunile vitale ale țării, ca și cum acesta ar fi monopolul nostru al bătrânilor; să-i lăsăm și pe dînșii să spună ceea-ce au pe inima lor.

Pe ce spus onor. d. Ionescu și mai ales d. Dimitrescu, care a fost atacat cu atâta înverșunare? A șis: d-lor, acestea sunt ideile mele, aștept pe ale d-voastre și voi vedea, dacă trebuie să le modific. Și în adevăr așa se face lumina asupra cestiunilor ce avem să resolvim.

Pentru clerul român Parlamentul națiunii, cred, că va face astfel, ca să ajungă la înălțimea unde trebuie să ajungă.

Onor. d. Cogălniceanu a atins și cestiunea armatei dîcînd că cu nedreptăți aducem nedisciplină și astfel desființăm oștirea. Ei, d-lor să nu facem pe tineri sceptici, să fim mai modesti. Să nu vorbim nici de prea multă moralitate, căci

de unde am eșit nu puteam să nu eșim mînjiți mai mult sau mai puțin. Cei tineri es din o sorginte superioară, și dacă vor căde în păcatele noastre, va fi vina lor, nu a împregiurării. Să nu le prea vorbim de moralitate, căci ar pute începe să nu mai creadă într'nsa; căci în faptele noastre tare am păcătuit. Apoi d-voastră vorbiți de oștire? D-voastră, care când erați la putere o întrebuințați ca să faceți lovitura de stat, să dați pe deputați afară din parlament pe fereastră? D-voastre care ați întrebuințat-o la alegeri?

Diceați că prefectii și sub-prefectii n'au altă misiune în stat, decât să facă alegeri. Și această nedreptate a comis-o și d. Carp. Fac apel, d-lor, la toți aceia, cari au fost în înfîmțarea mea să vă spună dacă eu în tot timpul alegerilor n'am luptat cât am putut ca să împedec administrațiunea de a se amesteca în alegeri. Mai ales pe cei nărăviți, fiind-că erau unii cu obiceiuri vechi, pe aceia i-am și suspendat, căci fără voia lor s'ar fi amestecat, întocmai ca copiii când le dai drumul. Dar' d-voastre strigați contra prefectilor, și sub-prefectilor cari, când venim și cerem suprimarea unui sub-prefect din județul d-voastre, d-voastre cu toții spuneți că pierе județul!

D-lor, administrațiunea se îndreptează și se va îndrepta din di în di, și onor. d. Cogălniceanu și onor. d. Teriachiu au prezentat câte un proiect de lege în privința administrațiunii; în amîndouă acele proiecte de legi au fost și ideile mele. Acele proiecte de legi le vom aduce în discuțiune și vom face modificările trebuincioase, pentru-ca astfel să asigurăm pozițiunea lor și să nu-i mai lăsăm să fie la capriciul șefului lor. Permiteți-mi însă a nu face cum s'a vorbit aci, căci am părere atunci a fi o națiune cădută în fărîmituri, că nu mai e nimic constituit, nimic garantat în România și cine nu cunoaște poporul român, ar pute să între la grije despre noi.

S'a șis d-lor, că sîntem în ajutorul unei catastrofe financiare, că nu mai avem administrațiune, că totul e pe drumul peririi.

Ei! d-lor, cine cunoaște istoria României știe că au fost epoce în țeara românească, ca la 1821, ca la 1848, când nu mai era în țeară nici o administrațiune, și cu toate acestea disordine în România n'a fost (aplaude). La 1821 nu s'a mișcat un fir de păr din capul nici unui Român, cu toate că România nu avea administrațiune: liniștea și autoritatea o ținea poporul român. Și chiar așa să fie cum diceți d-voastre, să nu credeți că România va căde în disordine, în descompunere (aplaude).

D-lor, viu la paragraful cel din urmă, care a fost marele cal de bătaie al opozițiunii, fie mica minoritate, fie marea individualitate.

Dl Cogălniceanu spune, că se vindea pentru 40 milioane, se vindea nu știu ce și că întra aurul în țeară cu punți mari de tot.

Apoi, d-le Cogălniceanu, și eu sînt bătrîn și tatăl meu era boer și poate nu mai puțin însemnat decât tatăl d-tale, dar' tatăl meu era unul din cei dintâi agricultori, și unul din cei mai mari comercianți din Valahia. Am vădit desagi de sfași, dar' punși de aur, nu. Când am cetit mai deunăci al doilea articol asupra crizei monetare al d-lui Xenopol, care pare a fi tot în ideile acestea, 'mi-am adus aminte de timpii aceia din frageda mea tinerețe, când ce team pe Platone, pe Aristotele, pe Pliniu cel vechiu, și, după-ce i-am cetit 'mi-am șis: aceștia sînt oamenii cei mai mari ai clasicității antice, cari spun atâtea absurdități? căci Pliniu dicea, că o bătălie mare trebuie să se prevadă, care în adevăr s'a și întîmplat, fiindcă se născuse un vișel cu două capete. (Ilaritate). Mai în urmă

însă, am vădit din aceasta, că nici genii cei mai mari nu pot să devanseze ideile cu secolele.

În adevăr, că era aur mult în pungile noastre ale proprietarilor, pe noi proprietarii ne aveau alții în punșă lor, și aceasta a fost una din cauzele cari a făcut de s'au dus bieții boieri; căci dacă aurul era în pungile lor, nu-și perdeau toate moșiile.

Vorbiți de crize? Dar' crisa este nu numai în Țara Românească, este o crisă care bătute nu numai România, ci toate societățile civilizate.

Dl Cogălniceanu dice că cetesea mult; dar' și eu cetese foarte mult, fiindcă nu dorm decât foarte puțin noaptea, și m'e mir cum de n'a cetit d-sa nimic despre crisa teribilă, care este în Rusia. Nu vedeți cum băncile acolo pe toată ziua cad? Nu știți că agiul în Rusia este 30 la sută, în Austria 20 la sută...

O voce: Totdeauna a fost așa.

Dl președinte al consiliului: Totdeauna a fost agiul urcat, însă nu cum este acum. Nu vedeți câte fabrici se închid în Rusia, în Boemia? Ați vădit cum banca fonciară din Boemia 'și-a conținut lucrările; ați vădit cum merg de rău toți proprietarii și toți țeranii, cari cultivează sfecele, căci astăzi n'au mijloace să le cultive, și notați bine că în Boemia industria cea mai mare este aceea a zahărului. Ați vădit cum merge Comptoire d'escompte din Viena?

Dl M. Cogălniceanu: Am vădit.

Dl președinte al consiliului: Negreșit că nenorocirea altora nu trebuie să ne consoleze pe noi, dar' faceți comparațiunea și veți vedea că noi stăm mai bine. Să dea D-șeu să nu fim mai rău de aci înainte, dar' până acum, în comparație cu alte țări, noi stăm mai bine.

Dacă dar' crisa este în toate părțile, cum voiți d-voastre ca noi tocmai să găsim panacea care să facă ca răul să nu ne atingă cât de puțin?

Dar', onor. domni, dacă noi lăsăm căile ferate în mâinile străinilor, dacă banca de circulațiune și de scompt o dedeam străinilor, dacă creditele agricole, dacă drumurile de fer, dacă toate nu erau în mâinile noastre, credeți d-voastre că crisa ar fi fost mai mică? Întrebați pe străinii cari au trecut pentru trei zile în România, și cari nu aveau nici o legătură cu nime, și vedeți cu ce impresiune au plecat? Ungurii cari au venit din parlamentul maghiar au rămas înmărmuriți de atâtea progrese ce am putut face cu așa de puține mijloace. Acesta, d-lor, este meritul națiunii române, pe care noi n'am încătușat-o, căci vă rog să-mi arătați un singur act din partea mea, care să fi mărginit libertățile și controlul națiunii asupra mea. De aceea libertățile s'au dezvoltat, au luat un avent puternic și țeara a putut face ceea ce a făcut și sper că va face îndecit de aci înainte. (Aplause).

Ei! d-lor, dicea d. Maiorescu, că nu sîntem pe rose, că Orientul este în transformare radicală. Nu se știe cum va fi deslegată cestiunea Orientului, nu se știe cum va fi acel desnodament, care poate să aducă o mare schimbare în... Cantemir ar dice: în republica europeană, fiindcă pentru el tot ce era o colectivitate, era o republică.

D-lor, când Constantin a făcut a doua capitală a imperiului roman în Constantinopole, prin aceasta a deschis căderea Romei. Cine va pune mîna pe cheile Bosforului, are să devină pentru mult timp stăpînul Europei.

Ne-a șis d. Maiorescu să fim gata pentru acel timp; dar', ca să fim gata, trebuie să fim uniți, trebuie ca toate puterile române să fie la un loc, într'un singur gând, într'o singură voință, într'o singură acțiune, pentru a pute să resistăm la acele mari lovituri și să putem eși nestriviți și mai tari, și mai mari, și mai glorioși, decât am eșit dela Plevna. (Aplause prelungite și repețite).

La sfîrșitul anului după călîndarul nou.

Din reprivirile Țiarelor maghiare asupra anului vechiu după călîndarul nou cetim în „Pesti Naplo“ dela 30 Decemvrie un articol lamentator, pre care îl reproducem:

„Anul“, — scrie „Pesti Naplo“ organul opoziției moderate din dieta Ungariei, — „se apropie de sfîrșit. Din speranțele lui de fericire puține s'au realizat. În evenimente e sărac, în efect e destul de însemnat, ceea ce s'a întîmplat.

„În afară a domnit pacea, în lăuntru nu s'a făcut schimbare de cabinet; la aparență toate au rămas precum au fost. Nici pe ou nu se vede când s'a clocit.

„Din alianța dublă însă s'a făcut una triplă și influența muscălească a prins putere în Viena, ear' aici acasă Coloman Tisza slăbește; acum ca să-și păstreze poziția tare, caută în dreapta și în stînga aliați.

„Fără îndoială întrevăderea dela Schiernievițe e evenimentul cel mai însemnat ce s'a întîmplat în anul acesta; dar' el e ca sîmîntura de toamnă, răsare, de produs însă produce numai în vara viitoare. Multe au scris și au vorbit oamenii despre dînsa, au explicat-o în toate chipurile; noi privim la Bulgaria, Rumelia-orientală și Macedonia și acolo căutăm înțelesul contractului dela Schiernievițe. Alianța muscălească e răboiul cu Turcia, — astfel au considerat-o aceasta pretutindine, acum șic: alianța muscălească e pacea lumii. Care din două e cea adevărată, va dovedi-o viitorul; dar' dacă Bulgaria construiesc corăbii de răboiu la Ruseiuc, în loc ca să-și dărîme fortărețele de lîngă Dunăre, dacă ea își sporesc armata, dacă Rumelia-orientală voescă să se împreune cu Bulgaria, dacă în Macedonia Bulgarii se revoaltă: acesta e începutul cestiunii orientale. Pentru-că la împărțirea cercurilor puterilor, Bulgaria i s'a venit Rusiei, și acum nu mai trebuie trimise oști la Balcani. Bulgarii înșiși sînt avangarda Rușilor. Diplomația rusească poate porni în timp de pace o expediție mai primejdioasă decât doară armata rusească în timp de răboiu, dar' amîndouă atunci sînt mai periculoase, dacă sînt acoperite din spate decătră alianța austriacă.

„Pentru noi a fost totdeauna mai îndoelnic că ce ne folosesc alianța muscălească decît întors; numai de astădată e lucrul clarificat; la anul, după-ce se va coace grăul dela Schiernievițe în părțile de secerat vom adnecta, Bosnia. Cestiunea bulgară și cestiunea bosniacă sînt în legătură.

„Ceealaltă Europă nu e atentă acum aci, — e cuprinsă cu politica de colonizare.

„Ungaria poate dormi.

„Cînd, s'a început anul, membrii casei de sus au votat contra guvernului lui Tisza, guvernul lui Tisza e împedecat cu reforma casei de sus.

„Cînd a cădut legea relativă la căsătoria civilă, guvernul a amenințat că le va arăta el. Ce s'a întîmplat? Guvernul liberal a declarat că votarea membrilor casei de sus nu posedă

Foița „Tribunei“.

Colăcărutul.

Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de **Benedict Viciu**.

(Urmare 5.)

Al 3-lea fel.

(Friptura.)

Aici e carnea de vită
Cu sos bun și cu hirean
Tot cu de-aceste trăise
Și patriarchul Avram.
După carne e bun vinul
Pentru aceea lar' beți
La păhar uscați-i fundul
Și din tăier tot mâncați.

*

Trage, trage măi Țigane,
Că-i bun vinul după carne;
Dar' nu-l beți în supărare,
Nu e aici comandare.
De aceea-n voie bună
Să bem toți noi împreună
Să bem să ne veselim
Pîn' avem pe masă vin.
Să trăiască gazdele
Să ne umplă vasele

Să bem cu păharăle
Ba și cu canciauele.

Până mînîncă — închinare.

Beți meseni, vă veseliți,
De nimica nu gîndiți,
Că buțile toate-'s pline
Cepurile strînse bine.
Ba și popa și diacul
Încă umblă tot ca racul.
Călărețul și voinicul
Răsturnați ca prăvălicul,
Ceterașul, contorașul,
N'au lipsă de arîndașul.
Cînd pune cupa la gură,
Varsă-n gură ca 'ntr'o șură.
Jupâneasa socăciță
Strecură vin prin sitiță,
Gîndescă că-i zama acră
Nu știe ce să mai facă;
Ear' nuna ca o muiere
Nu se lasă de scădere,
D'apoi să vedeți pe nunul
Cu gîtul seu larg ca tunul,
Ca butucul cel de roată
Cercuită cu fier toată,
Găurit cu obedarul,
Nu-l stîmperi nici cu șuștarul,
De șuștarul i se pare
Nedestul spre stîmpărare,

Meargă, suie-se pe bute
Și de-acolo să s'ajute.
Vivat, vivat să trăiască
Mirele cu-a sa mireasă.

La copturile de aluat.

Eată că ni s'au adus și copturile
Placă-vă și gustați dintr'însele,
Că gazda a plătit
Cinci sute de galbeni
Pentru-că le-au pregătit,
Placă-vă, că-'s foarte dulci
Făcute cu zahăr și cu nuci,
Cu miere, cu masline,
Cu stafide, cu smochine,
Cu nucșoare,
Cu cuișoare,
Cu ghimber,
Cu piper,
Cu multe alte soiuri
De bune deresuri.
N'are soață 'n lume
Plăcinta cea bună
Căci aceea face
La om rînza plină.
Bătrânii din legea veche
Trăiau mai îndelungat
Pentru-că pe-aceea vreme
Tot plăcinte au mîncat.

Până mînîncă:
(luînd o sticlă 'n mînă).

Glaja încă mult ajută,
Cînd o pot vedea umplută,
Căci cînt omul glaia de gură-atinge,
Toată supărarea pe loc i se stînge.
Aceasta aduce și voia cea bună
Ca de-acum să strige cu toți dimpreună
Vivat, vivat, să trăiască
Mirele cu-a sa mireasă!

Altă închinare
(cîntă miri):

Vă poftesc din nărav vechiu
Trei cădi pline cu curechiu,
Slănini grase, cărnați lungi
Pîn' la toamnă să te-ajungi.
*
Buți pline cu vin ales,
Poduri cu grâu și ovēs,
Coșuri pline de mălaiu
Cepe multe și mult aiu.
*
Car nou, bine ferecat,
Plug ales și înferat,
Patru vaci și boi frumoși
Șapte găini și-un cocoș.
*
Dece gășce ș'un gășcoiu,
Dece rațe ș'un rățoiu,

caracterul de a răsturna și — a retras proiectul de lege.

„Dar” — ca și în ciudă — a prezentat cu emfază mare reforma casei de sus. Reformă constituțională! au strigat foile guvernamentale și împrumutând cuvintele principale ale lui Gambetta, — carele a trăit între împregiurări cu totul diferite a vădut că nu poate încăpe la olaltă în o societate publică o cameră radicală cu un senat monarhist — au pretins armonisarea în Ungaria a casei de jos cu casa de sus și în acest scop, destul de înflorilat, părtinesc numirea a a treia parte din membrii casei de sus. Logica sfătoșiei lor e: în țeară constituțională domnesce guvernul majorității, va se dîcă guvernul are totdeauna majoritate în casa de jos; dacă va avè dreptul a face numiri cât de multe în casa de sus, și aci va avè majoritate totdeauna ori și ce guvern și e gata armonia, quod erat demonstrandum. Esența lucrului însă e că se are în vedere eternizarea guvernului lui Tisza prin inactivarea unei case de sus numite decât el în locul celei vechi, care casă de sus nouă armoniând cu majoritatea aleasă tot prin el a casei de jos, se spriginească necondiționat guvernul.

„Astfel s'a planisat cu mare istețime de-oare-ce însă proiectul de lege nu îi place nimănui, nice liberalilor, cari părtinesc alegerea în comitate pentru casa de sus, nice conservatorilor, cari se tem de nimicirea influenței aristocrației maghiare dacă din proiect o se se aleagă lege: guvernul se va lovi de o opoziție mare, și că planul seu va căde, aceasta nu formează o imposibilitate.

„Și ce face Tisza în fața acestei posibilități?”

„Cetim un articol în „Pester Lloyd” că guvernul n'a făcut nice când cestiune de cabinet din primirea proiectului referitor la reforma casei de sus, și nu e cauză pentru ce ar face și pe viitor așa ceva.”

„Constituționalism minunat, înaintea căruia nici reforma constituțională nu e cestiune de cabinet. Pentru D-șeu dar' ce e de ce își leagă acest minister fotoliul? Noi nu mai cunoascem o astfel de cestiune. Nereușitul pertractărilor relative la proiectul seu față cu pactul cu Austria n'a fost pentru el cauză îndestulătoare de demisionare, nici politica bosniacă, tot astfel nici cestiunea pajurelor croate și revoalta, nici ceea a căsătoriei civile, nici reforma casei de sus; pe scurt nu e cestiune internă, cestiune croată, austriacă ori cestiune externă, nu cestiune materială, principală sau de drept public, ce ar pute se formeze pentru acest minister cestiune de cabinet.

„Acesta firesce e cel mai simplu mod de guvernament constituțional, deoarece tot atâta e ori succede ori nu oare care proiect de lege. Dacă se arată că nu merge, în acest cas ministerul declară înainte că aceasta deși e cestiune de partid, nu e totuși cestiune de cabinet, dacă însă trece norocos, în acest cas își face din el vot de încredere. Astfel nu e nici odată crisă, și și aceasta e un sistem de guvernament constituțional.

„La noi acesta e numit sistem de guver-

nament liberal. Și monitorul liberal guvernamental, „Pester Lloyd” sare întru apărarea credinții unui principiu de acest soi, care sare înainte cu cele mai ponderoase proiecte de lege de drept public, ca după aceea, dacă acele nu ar succede, se le lase pe jos. Pentru-că după dînsul: „fie ori și care soartea proiectului de lege referitor la reforma casei de sus, ministerul Tisza nu va demisioua din aceasta cauză”. Aceasta va se dîcă că ministerul Tisza nu se duce până ce nu e pornit de alții, ceea ce noi am știut de mult.

„Dar' cât e de slab, nimic nu dovedesce mai mult, decât împregiurarea, că încă înainte de ce un proiect de lege așa de însemnat cum e cel relativ la casa de sus ar fi ajuns baremi la pertractare, deși cea bătaie și-a făcut-o el însuși (guvernul), deja se gândesce la retragere și deja își retrage lucrarea sa proprie. Și pentru-ca se se susțină, deși are majoritate mare, caută totuși aliați nenaturali între opoziția conservativă și liberală deodată, pactează cu Sennyey și cu Szilágyi. Și ce condițiuni primesce? Am auzit din rostul lui Sennyey. Un guvern tare nu face așa ceva.

„Și baremi că în acest an au fost și alegerile și guvernul și-a câștigat majoritate uriașă! Ar fi tare dacă ar pute măsura puterea cu această majoritate. Dar' furtuna alegerilor când a răsculat țeara, n'a mișcat mai înainte corabia guvernului; majoritatea lui nice nu vindecă nice nu astupă boalele existente. Opoziția a venit earăși, ca minoritate, dar' și-a dovedit preponderanța ei prin desbateri parlamentare strălucite. Partidul guvernului însă își urmează disgustat pe conducătorul seu; nici el însuși nu scie unde?”

Aci a ajuns puterea, care se are de țintă pe sine însăși. Pentru mâna sa oșobită spada e grea, în stînga sa se pleacă steagul, în fața sa nu are dușman de care se se teamă, dar' totuși nu poate birui, e bolnav.

„Mai bolnavă decât el e țeara. În parte guvernul a stricat-o, sugîndu-i puterea și îngreunând preste măsură poporul în parte însă administrațiunea rea necrațarea și neconsciențiositatea acesteia a stricat națiunii, și de altă parte timpurile grele. Recoalta a fost slabă, prețurile și mai slabe. În sfîrșit s'au rîit și relațiunile de credit. La criza economică s'a adăugat criza financiară și execuțiunile pentru dare. Multe plage deodată și pericol.

„Între astfel de împregiurări reprimim cu jale la anul trecut și căutăm cu îngrijire la viitor. Nu-i resfoim tainele pentru-că ne înspăimîntăm de ele. Încrederea noastră zace în tinereta vecinică a națiunii, carea e în stare a se lupta cu toate greutățile. Nu ne vom descurăgia în fața soartei vitrege până ce vom trăi.”

Cronică.

Numiri. Sînt numiți: d. George Petric vice-notar la tribunalul din Biserica-aldă, d. Rud. Veress vice-notar la judecătoria cercuală din Panciova, d. Iuliu Răcz vice-notar la tribunalul din Panciova, d. Iosif Maksai purtător de cărți funduare la judecătoria cer-

cuală în Ocland, d. Sigismund Kováts cancelist la judecătoria cerc. în Făgăraș, d. Carol Székely executor la judecătoria cercuală din Betlean.

Numire. President al comisiunii exmise în cauza fondului de instrucțiune și stipendii al comunelor fostului district al Năsedului a fost numit în locul decedatului Iosif Prónay, judele de curie Emeric Szentgyörgyi. Acesta și-a început activitatea sa.

Certificat de vite. Ministrul de comerț a adresat municipiilor un ordin, prin care dispune ca pe certificatele de vite se nu se mai scrie pe dos. Conform acestui ordin, fie-care proprietar de vite e îndatorat a-și scoate certificat nou.

Milă. La oficiul orfanal orășenesc din Sibiu a depus un anonim 20 fl. pentru a se împărți săracilor de aci, fără deosebire de naționalitate și religioasă.

Prelegere la reuniunea de industrie din Sibiu va ține luni în 5 Ianuarie n. seara la 9 oare n. dl. Iosif Dück directorul reuniunii industriale din Brașov asupra convențiunii vamale și comerciale cu România. Damele și nemembrii au intrare liberă.

Maghiarisarea persiflată. Aflăm din „Kronstädter Zeitung” că din incidentul constituției reuniunii de maghiarisare din Cluj „Ellenzék” a primit prin postă scrisoarea următoare: „Deoarece-ce mâne se începe și în Ardeal la lucrarea lui Sisypus, înțeleg la maghiarisare, află de bine a atrage atențiunea la următoarele: 1. Că Dunărea se varsă totdeauna în mare ear' nu întors. 2. Că în Ardeal se produce numai cucuruz și „Valachi”. 3. Dacă lucrurile contrarie naturii ajung pe mâinile societății, ele se sfîrșesc totdeauna cu spargerea capetelor. 4. Că mîța cu clopot nu prinde nici când șoareci. 5. Studentul dîce: *actio agit reactionem*. 25 Decemvrie 1884. Un Maghiar valachisat ca profet”. La aceste „Kronstädter Zeitung”, după care am reprodus aceste șire, observă: „În aceste șire drastice zace mai multă pricepere, decât în bibliotecii întregi despre cestiunea de maghiarisare”. Noi nu adaugem nimic.

Primar în Mureș-Oșorhei a fost ales Petru Györfy.

Institutul de credit și de economii din Timișoara, carele a căpătat numele „Timișiana”, a ajuns aproape de realizare. În urmarea manifestățiunilor încurajătoare din conferența dela 19 Novembrie, comitetul fundator a făcut o emisiune de 1000 de acțiuni cu câte 50 fl. și a și trimis liste pentru subscrierile definitive cu termin până la 20 ale curente.

O nouă asociație slavă. Conducătorii partidei slovene din Laibach au hotărît să înființeze o nouă societate scolastică a lui Ciril și Metodiu, care se se extindă asupra tuturor părților slovene. În comitetul pentru redactarea statutelor s'au ales Dr. Bosnjak, Svetec, Murnik și consilierii comunali Hribar și profesorul Zuppan.

Societatea românilor macedoneni și albanezi din Bucuresci a votat statutele ei, dându-și numele nimerit pentru scopul ce urmăresce „Lumina”. Duminică va avè loc o nouă întrunire în Palatul Universității pentru alegerea

comitetului și a membrilor onorifici. Albanzii puri au avut asemenea o întrunire pregătitoare.

Permutări diplomatice. „Figaro” din Paris scie se spună că ambasadorul francez din Bucuresci bar. de Ring va fi numit ambasador la Constantinopol în locul marchisului de Noailles.

Ovreei în Rusia. Guvernorii provinciilor de margine ale Rusiei cer ca, conform unui ucăz de pe timpul Țarului Nicolae, Ovreei se se îndrumeze a se aședa în depărtare de 50 verste dela granițe. Pe Ovreeii austriaci din Radziwilow, cari aveau paspoarte în toată regula, și-au provocat se subscrie nisce protocoale prin care îi obligă se-și părăsească locuințele de până acum.

Regularea Vistulei. „Pol. Corr.” comunică, că guvernul Prusiei s'a declarat gata a exmite o deputațiune spre a pertracta asupra regulării părții germano-austriace a Vistulei. Cu regularea se va concrede locotenența din Galiția și guvernul din Troppau.

Defraudări în toate părțile. În cassa generală a ministerului de finanțe din Petersburg s'a descoperit o defraudățiune; suma defraudată până acum e necunoscută. S'au delegat nisce funcționari de stat ca se facă revisuirea. În câteva săculețe cari erau umplute cu bani de aur și de argint s'au aflat numai petri.

Fabrica de torpedo din Fiume. Mai deunăți foile engleze scriau despre intențiunea de a strămuta fabrica de torpedo din Fiume la Londra. Aceleși diare schimbă această scire într'acolo că e vorba numai despre înființarea unei filiale a acestei fabrici în Londra.

Partidele și fracțiunile din Reichstag-ul german se prezentă acum, după-ce s'au sfîrșit toate alegerile suplimentare, au următoarele numere: Germani-conservatori 77, partidul imperiului 28, Liberali-naționali 50, centru 99, Guelfi 10, Poloni 16, Germani-progresiști 63, partid popular 7, democrați sociali 24, Alsațieni-Lotaringieni 15, „sêlbatici” 7.

Suveranul Congo-ului. Relativ la fama că statul de Congo va primi un domnitor, „Nat. Ztg.” dîce că principele Bulgariei a fost deja de mult desemnat de suveran al statului de Congo.

A repostat L. A. Morsé, inventatorul aparatului și sistemului telegrafic, ce se numesce după dînsul, la Paris în etate de 56 ed ani. Defunctul a fost născut la Liegiu în Belgia.

Un apel către d-nii autori și editori.

Iau libertatea a adresa un călduros apel d-lor autori și editori de cărți, broșure, etc. și alte scrieri, ca se binevoiască a trimite gratis câte un exemplar din operele ce au publicat sau vor mai publica la adresa: „Biblioteca ministerului lucrărilor publice la Roma (Italia).” Pentru fie-care primire de cărți sau broșure se va răspunde pe dată de către dl comandor și profesor dl B. E. Maineri, director al bibliotecii și arhivelor tehnice ale șisului minister.

Toate aceste cărți se vor aședa în biblioteca ministerului și vor pute servi, în același timp, pentru studiul distinsului filo-român B. E. Maineri. Cunoscutul publicist italian își propune a continua de a face și mai mult cunoscută țeara noastră în Italia, atât prin publicațiuni zilnice, precum și prin scrieri periodice asupra României.

Cu speranța că Români iubitori de țeară vor binevoi a ține compt de acest apel, înlesnind astfel opera laudabilă a amicului causei române prin trimiteri de cărți sau alte publicațiuni la adresa șisei bibliotecii, nu ne rămâne decât a aștepta cu încredere îndeplinirea acestei dorințe.

C. I. Mitlineu.

Posta ultimă.

Roma, 31 Decemvrie. Cercurile din Vatican protestează în contra afirmării jurnalelor rusesci, că scaunul papal ar voi se atribue serbării milenarului lui Metodiu un caracter politic. Din contră se asigură, că Papa s'a grăbit a aduce la cunoscință în Petersburg și Viena, că serbarea va avè un caracter curat religios.

Madrid, 31 Decemvrie. Orașul Alburquerque s'a distrus prin cutremur de pământ. Toate organele oficioase s'au nimerit. În Alhama sau găsit 192 morți. Eri s'au întemplat nouă lovituri de pământ. Pentru victimele cutremurului de pământ s'a deschis o subscripțiune națională.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Patru scroafe cu porcei,
Cu purcarul după ei.

Grădini pline de pomi buni,
Pierseci, meri, peri, pruni, aluni,
Butuci groși, mari, din păduri
Fân și paie din câmpuri.

Poftesc încă tuturor
Bună roadă vielor,
Fete mari feciorilor
Și neveste mirilor.

Să nu rupă credința
Cui și-a plăcut Anuța;
Trăiască ea cu-âl bărbat,
Cu care s'a cununat.

Înduratul Dumneșeu
Să vă ferească de rău
Și să trăiți fără nori
Anii 50 de trei ori!

Vers la masă.

Hăi, hop, vinu-i bun,
Sciu că-i place și la nun.
Ploseuța mea iubit vas,
Pasere cu dulce glas,
Eu cu tine mă mângăiu
Când te vîd la căpătăiu.

Vinule, frate de cruce,
Palincuță soră dulce.

Mă duseiu la Dobrișin
Mă întâlnii cu sântul vin,
Mă duseiu și la Agnita
Mă întâlnii și cu pâlınca.

Palincuță draga mea,
Pus-am gând, că nu te-oiu bē,
Nu te-oiu bē de n'oiu avē
În toată viața mea,
Și am pus și jurămēt

Dar' tu nu-mi mai eși din gând
Și m'aș jura și mai rău,
Dar' mă tem de Dumneșeu.

După aceea, sculându-se dela masă, nunul cere vestmintele miresei, și stegarul cu călăreții le scot afară și le încarcă pe carul anumit, apoi pregătesc carele de drum, ear' călăreții se pun în rînd; în urmă intră în casă părinții fetei și frații ei, ear' colăcerul ia ziua bună dela părinți și frați în numele miresei dîcînd așa:

Să înceteze a mai suna ceteretele,
Să se curme jocul și veselile,
Căci eată acum ciasul despărțirii mele
Să-mi iau ziua bună în vorbe puținele.

Acum dar' tată iubit și iubită mamă, mă rog se mă iertați, dacă cumva v'am greșit în a mea viață. D-voastre m'ați crescut și m'ați învățat; de apă, de foc și de frig m'ați apărat.

Plecându-mă dar' pre ale d-voastre brațe cu lacrimi vă mulțumesc de bunătatea și îngrijirea părintească.

Cătră frați

Și voue frați iubiți vă poftesc, ca totdeauna se fiți fericiți! Veniți se dăm mâna frățească la olaltă și se rămânem totdeauna în iubire frățească.

Cătră tinerime!

Tu frumoasă tinerime, a sosit ciasul ce ne desparte, voi rămâneți veseli, ear' eu plec în altă parte, eu dintre voi acum es, mă despărțesc, căci așa 'mi-e rînduită dela Tatăl cel ceresc. Iertați-mi, dacă v'am greșit până am fost la olaltă, ca se ne putem despărți cu inima curată.

Cătră vecini.

Iubiții mei vecini, și voi mâna-mi dați și de-am greșit în contra-vē, mă rog se mă iertați!

După aceea, eșind, pleacă cu carele în rînd bun, călăreții înainte, carul, în care șede mireasa și ceterașii după ei, ear' mirele cu stegarul și cu colăcerul, toți trei călări, merg după carul miresei. Lîngă mireasă în car șede nuna mare (nănașa) și „fetele de nun” (surorile de mireasă). În carul cu vestmintele miresei șede numai „terfărița.” Ea singură o petrece dela casa lor (a miresei), pentru-ca se grijească de vestminte.

(Va urma).

Extras din foaia oficială.

Posturi.

La judecătoria cercuală din Ökörmező un post de vice-notar. Salar 500 fl., bani de cuartir 100 fl. Cereri în 2 săptămâni la presidentul tribunalului din M.-Szigeth.

Sciri economice.

„Curierul financiar“ al României.

(Cota oficială 17 Decemvrie.)

Bursa slabă; afacerile absolut nule. Depeșele din Viena și Berlin denot slăbiciunea afacerilor completă. La Viena panică adevărată din cauza mai multor falimente mari. La noi din valori diverse împrumutul urban 5% București s'a cotoat cu bani gata cu 82 1/4.

Acțiunile băncii naționale au apărut pe termin în ultimo cu 1225.

Dacia România tot pe termin a închis cu 309.

Mobiliare au câștigat un leu cotându-se cu 187 în loc de 186.

Construcțiunile au perdut patru lei cotându-se pe termin cu 231.

Agio pe aur este 15, 10.

LOTERIE.

Tragerea din 31 Decemvrie st. n.

Brünn: 70 18 81 13 54.

Bursa de Viena

din 21 Decemvrie st. n. 1884.

Table with financial data for Vienna stock exchange, including rent, interest rates, and various securities.

Bursa de Budapesta

din 31 Decemvrie st. n. 1884.

Table with financial data for Budapest stock exchange, including gold, interest rates, and various securities.

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Decemvrie st. n. 1884.

Table with financial data for Bucharest stock exchange, including interest rates and various securities.

De închiriat

este cu 1 Aprilie 1885 locuința de balcon consistătoare din 6 piețe în edificiul mare Habermann pe podul din piața Hermann.

Condițiile mai amănunțite se pot afla la îngrijitoarea casei ori în cancelaria bereriei.

[112] 3-3

Institutul Tipografic

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie,

anunțuri funebre placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Din

Biblioteca populară a „Tribunei“

au apărut până acuma:

Nr. 1.

Pădureanca. Novela de Ioan Slavici 12 coale tip, broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.

Nr. 2.

Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.

Nr. 3.

Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.

Nr. 4.

Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.

Nr. 5.

Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

[113] 2

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules and fares between various stations like Budapest, Arad, Sibiu, and others. Includes columns for train types and prices.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.